

Nog één nachtje slapen

Het is midden in de nacht en iedereen slaapt.

Papa, mama, Lieke en Sam.

Overal in huis is het donker, behalve bij Lieke op de kamer.

Daar schijnt de maan naar binnen door een kiertje tussen het gordijn. Precies op het gezicht van Lieke.

Ze wordt er wakker van en met grote ogen kijkt ze haar kamertje rond. Dan stapt ze

uit haar bed en loopt naar het raam. Voorzichtig schuift Lieke het gordijn een beetje opzij.

‘Dag, maan,’ zegt ze zacht, ‘morgen komt hij aan met de stoomboot!’

Daarna gaat Lieke gauw terug naar haar bed en kruipt weer onder de warme dekens. Maar slapen kan ze niet meer, want ze moet steeds aan morgen denken.

Morgen komt Sinterklaas aan

met de boot. Samen met zijn vrienden.
Het hele dorp viert al feest. Overall in de winkels zie je Sinterklaas. Niet de echte natuurlijk! Het zijn plaatjes van Sinterklaas. Bij de bakker staat zelfs een Sinterklaas van koek. Daar kun je alleen maar in bijten, denkt Lieke, die kun je geen hand geven.

Want dat wil Lieke graag: Sinterklaas een hand geven. Vanuit haar bed kijkt ze naar de maan en en zingt zacht:

‘Zie, de maan schijnt door de bomen,
makers, staakt uw wild geraas.
’t Heerlijk avondje is gekomen,
’t avondje van Sinterklaas.
Vol verwachting klopt ons hart,
’t grote feest gaat weer van start.
Vol verwachting klopt ons hart,
’t grote feest gaat weer van start.’

Lieke zucht, trekt de dekens over haar hoofd en probeert te slapen. Maar ze moet nog steeds aan morgen denken. Zou haar kleine broertje wakker zijn? Misschien wel. Of niet?

Lieke stapt weer uit bed en loopt naar de gang. Heel zachtjes gaat ze de kamer van Sam binnen. Er brandt altijd een klein lampje.

Sam slaapt met zijn duim in zijn mond.

‘Psst, Sam,’ fluistert Lieke, ‘Sinterklaas komt.’

Sam hoort niks.

Lieke duwt hem voorzichtig tegen zijn schouder. ‘Psst, Sam, morgen komt Sinterklaas en hij brengt cadeautjes.’

Sam doet zijn ogen open en kijkt Lieke verbaasd aan.

‘Morgen komt Sinterklaas,’ zegt Lieke weer.

Sam gaat rechtop zitten en gaapt.

‘Klaas!’ zegt hij hard. ‘Klaas komt!’

‘Sst, stil, anders worden papa en mama wakker,’ fluistert Lieke.

‘Klaas!’ roept Sam weer. ‘Klaas brengt een trein.’

‘Stil nou, ze horen ons...’

Sam stapt uit bed, want hij denkt dat het al dag is.

‘Trein,’ zegt hij lachend.

Lieke wordt boos. ‘Stomme Sam, doe nou zacht en ga slapen.’

Sam snapt er niets van en kruipt terug in zijn bed.

Met grote ogen kijkt hij zijn zus aan. ‘Trein?’

Lieke gaat op de rand van zijn bed zitten.

‘Morgen krijg je nog geen trein. Morgen komt Sinterklaas met de stoomboot aan in Nederland en mogen we ’s avonds onze schoen zetten.’

‘Goen...’ zegt Sam.

Lieke knikt. ‘Sinterklaas stopt daar iets in.’

Sam begint helemaal te stralen en roept: ‘Trein!’

‘Nee,’ moppert Lieke, ‘hij stopt kleine dingen in je schoen. Een chocoladeletter of een beest van marsepein.’

‘Geen trein?’ vraagt Sam en hij begint bijna te huilen.

‘Stil nou maar,’ zegt Lieke. Ze heeft allang spijt dat ze haar broertje wakker heeft gemaakt.

‘Geen trein?’ vraagt Sam weer met een zielig stemmetje.

‘Je krijgt je trein heus wel,’ zegt Lieke, ‘maar pas over een tijdje. Als Sinterklaas jarig is. Op vijf december.’

‘Klaas jarig?’ vraagt Sam.

‘Ja,’ antwoordt Lieke. ‘Hij komt eerst naar Nederland. Dan blijft hij hier een tijdje en dan is hij jarig en dan krijg jij je trein.’

Tevreden kruipt Sam onder de dekens en stopt zijn duim in zijn mond. Hij doet zijn ogen dicht en mompelt: ‘Morgen komt Klaas met de trein.’

‘Nee, suffie,’ zegt Lieke en ze moet ervan zuchten. Wat zijn kleine broertjes soms lastig, denkt ze. ‘Hij komt niet met de trein. Hij komt met de boot uit Spanje. Daar woont hij. Eén keer per jaar komt hij naar Nederland. Samen met zijn vrienden. Die helpen hem altijd, want Sinterklaas kan niet alles alleen doen. Snap je?’